

Vých. Pol., 18a. Dolnomor. úv., 19. B. Karp. step. (vz.), 21. Haná. — M: 28. Tep. vrchy, 31. Plz. pah., 38. Bud. pán., 39. Třeboň. pán., 41. Stř. Povlt. (Jiloviště), 49. Frýdl. pah., 52. Ral.-bez. tab., 53. Podješ., 55. Čes. ráj, 60. Orl. opuky, 61. Dol. Poorl., 63. Českomor. mezih., 67. Českomor. vrch. (ro-ztr.), 68. Mor. podh. Vysoč. (vz.), 70. Mor. kras, 71. Drah. vrch. (vz.), 74. Slez. pah., 78. B. Karp. les., 84. Podbesk. pah. (Svíbice u Českého Těšína, výskyt sporný). — O: 85.

Kruš. hory (výskyt sporný), 88. Šum. (velmi vz.), 91. Žďár. vrchy (velmi vz.), 93. Krk. (Rudník, velmi pochybné nalezi-ště).

Celkové rozšíření: Evropa (na severu a ve Středo-zemí jen vzácně), s. Afrika (Alžír), Kavkaz, stř. a s. Asie (kromě arktické oblasti), na jihovýchodě do Himálaje, In-die a j. Číny, Severní Amerika. — Mapy: HULTÉN CP 1964: 181; AFE 1972: 64.

3. *Phegopteris* FÉE — bukovec

Phegopteris FÉE Mém. Fam. Fougères 5: 242, 1852.

Vytrvalé byliny. Oddenek tenký, plazivý. Listy jednotlivé, čepel jednoduše zpeřená; lístky (kromě nejdolejšího páru) vzájemně spojené úzkým, po vřetenu listu křídlatě sbíhavým pruhem čepele, dol. neredukované; fertilní úkrojky ploché nebo nepatrně dolů ohrnuté. Výtrusnicové kupky blízko okraje, bez ostěr. Výtrusy svraskale zrnité, hnědavě žluté. — Asi 15 druhů převážně v s. mírném pásmu.

1. *Phegopteris connectilis* (MICHX fil.) WATT — bukovec osladičovitý Tab. 19/1

Phegopteris connectilis (MICHX fil.) WATT Canad. Natur. (Geol.) 3: 159, 1867. — Syn.: *Polypodium connectile* MICHX Fl. Bor. Amer. 2: 271, 1803. — *Phegopteris polypodioides* FÉE Gen. Fil. 243, 1852. — *P. vulgaris* METT. Fil. Horti Bot. Lips. 83, 1856. — *Polypodium phegopteris* L. Sp. Pl. 1089, 1753. — *Lastrea phegopteris* (L.) BORY Dict. Class. Hist. Natur. 9: 233, 1826. — *Aspidium phegopteris* (L.) BAUMG. Enum. Stirp. Transsilv. 4: 29, 1846. — *Gymnocarpium phegopteris* (L.) NEWMAN Phytologist 4, app. 23, 1851. — *Nephrodium phegopteris* (L.) PRANTL Excurs.-Fl. Bayern 23, 1884. — *Dryopteris phegopteris* (L.) CHRIST. Ind. Fil. 284, 1905. — *Thelypteris phegopteris* (L.) SLOSSON in RYDB. Fl. Rocky Mount. 1043, 1917.

Poznámka: Autoři, kteří jsou toho názoru, že *Phegopteris polypodioides* FÉE (popsaný z Evropy) a *P. connectilis* (MICHX fil.) WATT (popsaný z Kanady) nejsou druhově totožné, užívají pro evropské rostliny jméno *Phegopteris polypodioides* FÉE.

Exsikáty: Fl. Exs. Reipubl. Bohem. Slov., no 404. — PETRAK Fl. Bohem. Morav. Exs., no 601. — Extra fines: Fl. Exs. Austro-Hung., no 1507. — Fl. Hung. Exs., no 130, 130/II, III. — Fl. Rom. Exs., no 914a, b. — Pl. Polon. Exs., no 402.

Oddenek tenký, plazivý, v mládí s hnědavými kopinatými plevinami. Listy 10–50 cm dl., jednotlivé, vzájemně ± oddálené, jednoduše zpeřené, na podzim odumírající; čepel listů v obrysu trojúhelníkovitá nebo vejčitě trojúhelníkovitá, dlouze zašpičatělá (na vrcholu ± celokrajná nebo jen mělce peřenolaločná), měkká, po obou stranách a zvláště na rubu na vřetenu listů a lístků chlupatá, na rubu též s hnědavými, na okraji dlouze brvitými plevinami světle až poněkud namodralé zelená; lístky v (8–) 10–20 párech, vstřícné, čárkovitě kopinaté, dlouze zašpičatělé, peřenolaločné až peřenodílné (na vrcholu ± celokrajné), celou svou bází přisedlé a kromě nejdolejších 1 (–2) párů

po vřetenu listu křídlatě sbíhavé; nejdolejší pár lístků téměř vždy dolů (jako obrácené V) odkloněný; úkrojky lístků v (8–) 10–20 párech, celokrajné až drobně vroubkovaně zubaté, ± tupé, plodné ploché nebo jen málo dolů ohrnuté; řapík zdéli nebo až 2× delší než čepel, řidce plevinatý a v hor. části a na vřetenu chlupatý. Výtrusnicové kupky blízko okraje úkrojků, okrouhlé, popř. dol. podlouhlé, světle hnědé, s drobnými chlupy. Výtrusy svraskale zrnité. VII–VIII. Gf.

$2n = 90$ (extra fines)

Ekologie a cenologie: Vlhká, stinná, mnohdy rašelinná místa v lesích (zejména bukojedlových, v horských smrčínách a jedlinách), na mechovitých skalách, trouchnivějších pařezech a kmenech poražených stromů. Nejčastěji ve společenstvech svazů *Fagion* (podsvaz *Acerenion*) a *Piceion excelsae*.

Rozšíření v ČSR: Nejhojněji v oreofytiku, v termofytiku a v teplejších polohách navazujících na termofytikum vzácně až velmi vzácně. Těžiště rozšíření v submontánním až supramontánním stupni, v suprakolinním a kolinním stupni velmi vzácně (min.: Podlázky u Mladé Boleslavi, ca 240 m; max.: Krkonoše, Výrovka 1 360 m). — Mapy: SLAVÍK FKS 1986: 41.

T: 1. Doup. pah. (Rokle u Kadaně), 12. Dol. Pojiz. (Podlázky u Mladé Boleslavi). — M: téměř v celé oblasti, ale s kolisajícím stupněm výskytu: [chybí pravděpodobně ve fyt. o. 24. Hor. Poohří, 29. Doup. vrchy, 30. Jesen.-rak. ploš., 44. Mileš. střed., 72. Zábř.-unič. úv.] — O: ve všech fyt. o., místy hojně.

Celkové rozšíření: Téměř celá Evropa (chybí jen v j. části), Kavkaz, z. Sibiř, Dálný východ, Severní Amerika. — Mapy: HULTÉN CP 1964: 117; MEUSEL et al. 1965: 16; AFE 1972: 65.

Tab. 19: 1 *Phegopteris connectilis*, 1a — část listu, spodní strana. — 2 *Pteridium aquilinum*, část listu, 2a — část listu, spodní strana.

